

قال الله تبارك و تعالی:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾

سوره مبارکه شمس، آیه ۹

امام خامنه‌ای مدظله‌العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی، وظائفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

عظمت قدرت الهی در خلقت موجودات کوچک!

شناسنامه مطلب	
t-122	کد مطلب
تزکیه‌ای / تقوای عمومی / یقظه / مطالب تنبه آمیز	رده
تفکر، یقظه، بیداری، خلقت، مورچه، عظمت، امیر المومنین (علیه السلام)	برچسب
	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی **نُمو**

nomov.ir

امام علی (علیه السلام) می‌فرمایند:

اگر مردم در عظمت قدرت خدا، و بزرگی نعمت‌های او می‌اندیشیدند، به راه راست باز می‌گشتند، و از آتش سوزان می‌ترسیدند، اما دل‌ها بیمار، و چشم‌ها معیوب است. آیا به مخلوقات کوچک خدا نمی‌نگرند؟ که چگونه آفرینش آن را استحکام بخشید؟ و ترکیب اندام آن را برقرار، و گوش و چشم برای آن پدید آورد، و استخوان و پوست متناسب خلق کرد؟ به مورچه و کوچکی جثّه آن بنگرید، که چگونه لطافت خلقت او با چشم و اندیشه انسان درك نمی‌شود، نگاه کنید چگونه روی زمین راه می‌رود، و برای به دست آوردن روزی خود تلاش می‌کند؟

دانه‌ها را به لانه خود منتقل می‌سازد، و در جایگاه مخصوص نگه می‌دارد، در فصل گرما برای زمستان تلاش کرده، و به هنگام درون رفتن، بیرون آمدن را فراموش نمی‌کند!

روزی مورچه تضمین گردیده، و غذاهای متناسب با طبعش آفریده شده است. خداوند مَثان از او غفلت نمی‌کند، و پروردگار پاداش دهنده محرومش نمی‌سازد، گرچه در دل سنگی سخت و صاف یا در میان صخره‌ای خشك باشد. اگر در مجاری خوراك و قسمتهای بالا و پایین دستگاه گوارش و آنچه در درون شکم او از غضروف‌های آویخته به دنده و شکم، و آنچه در سر اوست از چشم و گوش، اندیشه‌نمایی، از آفرینش مورچه دچار شگفتی شده و از وصف او به زحمت خواهی افتاد. پس بزرگ است خدایی که مورچه را بر روی دست و پایش برپا داشت، و پیکره وجودش را با استحکام نگاه داشت، و در آفرینش آن هیچ قدرتی او را یاری نداد، و هیچ آفریننده‌ای کمکش نکرد. اگر اندیشه‌ات را به کارگیری تا به راز آفرینش پی برده باشی، دلائل روشن به تو خواهند گفت که آفریننده مورچه کوچک همان آفریدگار درخت بزرگ خرماست، به جهت دقتی که جدا جدا در آفرینش هر چیزی به کار رفته، و اختلافات و تفاوت‌های

پیچیده‌ای که در خلقت هر پدیده حیاتی نهفته است. همه موجودات سنگین و سبک، بزرگ و کوچک، نیرومند و ضعیف، در اصول حیات و هستی یکسانند، و خلقت آسمان و هوا و باده‌ها و آب یکی است. پس اندیشه کن در آفتاب و ماه، و درخت و گیاه، و آب و سنگ، و اختلاف شب و روز، و جوشش دریاها، و فراوانی کوه‌ها، و بلندای قلّه‌ها، و گوناگونی لغت‌ها، و تفاوت زبان‌ها، که نشانه‌های روشن پروردگارند. پس وای بر آن کس که تقدیر کننده را نپذیرد، و تدبیر کننده را انکار کند! گمان کردند که چون گیاهانند و زارعی ندارند، و اختلاف صورت‌هایشان را سازنده‌ای نیست، بر آنچه ادّعا می‌کنند حجت و دلیلی ندارند، و بر آنچه در سر می‌پرورانند تحقیقی نمی‌کنند، آیا ممکن است ساختمانی بدون سازنده، یا جنایتی بدون جنایتکار باشد؟^۱

از نتایج مهم این تفکر در این امور این است که انسان جایگاه خود را در عالم هستی می‌شناسد و غرور را که سرچشمه ستم‌ها و تکبرها و طغیان‌ها و جاه‌طلبی‌هاست، که خود منشأ مفاسد و جنایات است، می‌زداید.

امیرمؤمنان (ع) در دستوری که طی آن منشور فرمانروائی کشور مصر را به نام مالك اشتر صادر می‌کند و به او تأکید می‌نماید که ملك و ملت را بر اساس تقوا، مهربانی، عدالت و مساوات اداره کند می‌فرماید: «و اذا احث ما فيه من سلطانك ابهة او مخيلة فانظر الى عظم ملك الله فوقك»^۲ اگر مقام و تسلط بر زیردستان در تو غرور یا تکبر ایجاد کرد، نگاهی به بالای سر بینداز، و درباره عظمت جهانی که خدا آفریده است با دقت بیاندیش تا به حقارت و ناچیزی خود پی ببری و در نتیجه از مرکب غرور و تکبر فرود آیی.^۳

۱ - نهج البلاغه، خطبه ۱۸۵

۲ - نهج البلاغه؛ نامه ۵۳

۳ - انصاریان - محمد حسین / تفسیر حکیم، ج ۵، ص: ۹۲